

[PŁODZIEN *sb m*

N sg płodzień.

Sł stp brak, Cn s.v. boży dar ziele, Linde XVII w.

Zestawienia w funkcji nazw botanicznych:

»płodzień indyjski« = *jakaś roślina o jadalnej części podziemnej, może z rodziny imbirowatych (Zingiberaceae), np. z rodzaju imbir (Zingiber) lub selerowatych (baldaszkowatych; Apiaceae), np. z rodzaju mikołajek (Eryngium): Płodne korzenie/ albo Płodzień Indyi/ secacul officinarum. wilder Ingwer. SienHerb L#v, E#v.*

»płodzień swojski« = *Eryngium campestre L., mikołajek polny; bylina z rodziny baldaszkowatych (Umbelliferae), rosnąca na suchych łąkach i odłogach, stosowana w lecznictwie ludowym, od średniowiecza znana m. in. pod nazwą Acus Veneris, Capituli Martis, jako afrodyzjak; eryngium planum, laeve Cn: Boży dar/ Płodzień fwoyłki/ Eryngium planum. Lindenbiftel. M. 681. SienHerb I3#, E#v.*

Synonimy: »płodne korzenie«.

MN